

Тема уроку: Після війни 1945–1948 рр.

Стікер 5. *Паризька мирна конференція*

Джерело 1. Зміна кордонів

Італія втратила свої колонії: Італійська Східна Африка (Італійська Ефіопія, Італійська Еритрея та Італійське Сомалі) та Італійська Лівія в Північній Африці. У мирному договорі Італія визнала незалежність Албанії (в особистій унії з італійською монархією після італійського вторгнення в Албанію у квітні 1939 р.). Італія також втратила свою концесію в Тяньцзіні, яка була передана Китайській Республіці. Передала Адріатичні острови Крес, Лошинь, Ластово і Палагружа; Істрію на південь від річки Мирна; анклав Задар в Далмації, Рієку і більшу частину Словенського Примор'я Соціалістичній Федеративній Республіці Югославія; Трієст і прилеглі райони були об'єднані в нову незалежну державу – Вільна територія Трієст. Острови Додеканес були передані Греції. Кордон з Францією було трохи змінено на користь Франції, в основному безлюдді альпійські області, а також містечка Танд і Ла-Бриг. Італійські територіальні втрати включали в себе ділянки, які були частиною Італії до Другої світової війни, а також області, які були завойовані до появи фашистського режиму в 1922 році (наприклад, у Лівії, яка була завойована в 1912 р.).

У Фінляндії репарації і продиктована зміна кордонів були сприйняті як велика несправедливість і зрада західних країн після симпатії, яку продемонстрував Фінляндії Захід під час розпочатої СРСР Зимової війни 1939–1940 рр. Тим не менш, ця симпатія зійшла нанівець через фінське співробітництво з нацистською Німеччиною під час Радянсько-фінської війни 1941–1944 рр. У цей час Фінляндія не тільки повернула території, втрачені за Московським мирним договором 1940 р., а й продовжила наступ вглиб СРСР, займаючи широку смугу радянської території. Це змусило Великобританію оголосити війну Фінляндії в листопаді 1941 року, ще сильніше послабивши політичну підтримку Заходу. Здобуття СРСР фінських територій було обумовлено Московським перемир'ям від 19 вересня 1944 р. і призвело до збільшення здобутків по Московському мирному договору 1940 р., який закінчив Зимову війну.

Угорщина була відновлена в межах 1937 р. (обидва Віденські арбітражі було визнано недійсними, скасування збільшення територій Угорщини за рахунок Чехословаччини та Румунії), за винятком трьох сіл на південь від Братислави, які були передані Чехословаччині.

Румунія була відновлена в межах на 1 січня 1941 року, за винятком кордону з Угорщиною, що повернувся до свого довоєнного стану. Було підтверджено втрату Бессарабії і Північної Буковини на користь СРСР, а також Південної Добруджі на користь Болгарії.

Болгарія була відновлена в межах на 1 січня 1941 року, повертаючи Вардарську Македонію Югославії, а Східну Македонію та Фракію Греції, але зберігаючи Південну Добруджу, згідно з Крайовським мирним договором, залишивши Болгарію як єдину країну Осі, що отримала територію після Другої світової війни.